

PATENTNI SPIS BR. 5364

Brecht & Fugmann, Guben, Nemačka.

Drndara za izradu klobučine.

Prijava od 7. marta 1927.

Važi od 1. avgusta 1927.

Traženo pravo prvenstva od 12. marta 1926. (Nemačka).

Predmet pronalaska je drndara za izradu klobučine.

Dosadanje poznate mašine za drndanje imale su samo jedan konus u omotu za drndanje. Ako se je želelo, da se prave klobučine raznih veličina, onda su se ili morale pripraviti drndare razne veličine ili uturali odgovarajući konus u drndari za najveću klobučinu, pri čem se, zbog toga, mašina nije mogla potpuno iskoristiti.

Utvrđeno je, da se sa mašinama većih dimenzija mogu raditi i male klobučine na taj način, što se više malih konusa — na pr. tri — stavljaju u jedan zajednički omot. Iznađuje kako se vlakna pri drndanju podjednako dele na konuse, koji se, naravno, simetrično postavljaju.

Na ovaj način uklonjena je nužda, da se za razne veličine klobučine drže pripravne drndare raznih veličina. Nasuprot mašinama, u kojima se veliki konus zamenjuje jednim jedinim i manjim, dobija se povećanje efekta, tako da se produkcija znatno povećava bez povećanja broja mašina.

Drndara po pronalasku pokazana je kao primer, šematički u nacrtu, i to:

Sl. 1 je vertikalni presek,

Sl. 2 je izgled odozgo, delom u preseku.

1 je obični omot, čije se dno 2, kao što je poznato, obrće. U mesto običnog sa dnom rotirajućeg konusa, kod pokazanog primera postavljena su tri manja konusa 3, koje nosi jedna izbušena ploča 4. Ova ploča leži na obrtnom dnu 2 omota i sa njim se obrće. Ploča se može sa dnom 2 vezati na podestan način. Ispod konusa nalazeći se otvori 5 mogu biti opasani jednom uzvišenom ivicom, koja drži konuse 3. Nije potrebno, da se mogu pojedinačni konusi obrtati oko svoje osovine, šta više oni i bez toga uvedena vlakna u omot dele ravnomerno na pojedine konuse i tamo ih talože.

Patentni zahtev:

Drndara za izradu klobučina naznačena time, što se više konusa postavljaju na obrtno dno u omotu istog.

PATENTNI SPIS BR. 5364

Brecht & Fugmann, Guben, Nemačka.

Priloga od 7. marta 1927. Traženo pravo prihvata od 12. marta 1926. (Nemačka). Važi od 1. avgusta 1927.

Dinarka po pronalasku poznata je kao primer šematički u nacrtu 1. to: Sl. 1 je vertikalni preseka. Sl. 2 je izgled odozgo, gledom u preseku. I je obični omot, čije se dno 2, kao što je poznato, okreće. U mestu običnog sa dnom rotirajućeg konusa, kod pokazanog primera postavljena su tri manja konusa 3, koje nosi jedna izdužena ploča 4. Ova ploča leži na optnom dnu 2 omota 1, sa njim se okreće. Ploča se može sa dnom 2 vezati na podvezu način, ikad konusa nalaze se otvori 5, mogu biti oprešani jednom uzvišom vijetom, koja drži konuse 3. Nije potrebno, da se mogu pojedinačni konusi očitati oko svoje ose, što više oni i bez toga uvedena vlakna u omot dele ravnomerno na pojedine konuse i lamo ih lako.

Patentni zahtev:

Dinarka za izradu klobučina nastaneće time, što se više konusa postavljaju na otvorno dno u omotu želje.

Predmet pronalaska je dinarka za izradu klobučina. Dosađanje poznate mašine za diniranje ima se samo jedan konus u omotu za diniranje. Ako se je želelo, da se prave klobučine raznih veličina, onda su se ili morale pripraviti dinare razne veličine ili utvrditi odgovarajući konus u dinarki za najveću klobučinu, pri čem se zbog toga mašina nije mogla potpuno iskoristiti. Iživljeno je, da se za mašinske veštine dimenzije mogu raditi i male klobučine na taj način, što se više malih konusa — na pri — stavljaju u jedan zajednički omot. Zanimljivo kako se vlakna pri diniranju pojednako dele na konuse, koji se, naravno, simetrično postavljaju. Na ovaj način uklonjeno je nuda, da se za razne veličine klobučine treba pripraviti dinare raznih veličina. Nastupom mašinama, u kojima se veliki konus zamjenjuje jednim jedinim i manjim, dobija se povećanje u težini, tako da se produkcija značajno povećava bez povećanja broja mašina.

Fig.1.

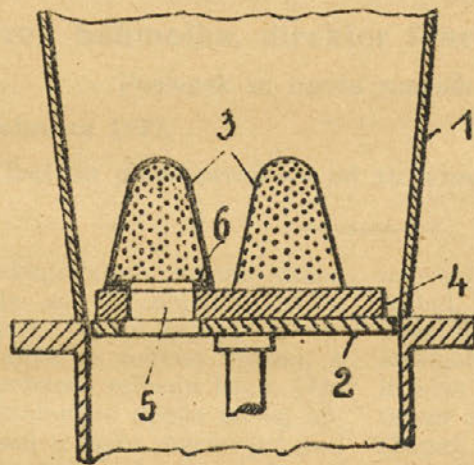

Fig.2.

